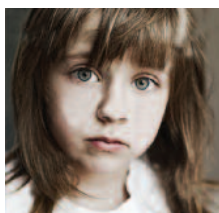

Η περιχαρακωμένη ευθύνη

Στίγμα για την κοινωνία

Η Παιδική Πορνεία (Π.Π.) είναι ένα φαινόμενο που μαστίζει τις σύγχρονες κοινωνίες. Το φαινόμενο δεν είναι καινούργιο. Παρόμοια κατάσταση επικρατούσε και πριν περίπου μια δεκαετία. Συνέντευξη για αυτό το θέμα είχε δώσει ο καθηγητής της Κοινωνιολογίας στο Πάντειο κ. Γρηγόρης Λάζος στις «Πρωινές Ιχνηλασίες» με τον κ. Καλαμίτη στο Ρ/Σ Αντένα, στις 23.12.1998. Με πόνο ψυχής, διαπίστωσε ο δημοσιογράφος ότι η Π.Π. είχε πάρει διαστάσεις και στη χώρα μας κατά 98%. Για τα αίτια, ψυχολογικά ή κοινωνικά, ο κ. καθηγητής παρέπεμψε σε σχετικό βιβλίο του, που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Παπαζήση.

Η Π.Π. συμφώνησαν ότι ξεκινάει από τις διαστροφικές διαθέσεις κάποιων **εύπορων** ενήλικων - συχνά παντρεμένων και με δικά τους παιδιά... -, περνάει από κύκλωμα **κερδοσκοπίας**, που διαθέτει παιδιά 8-15 χρόνων, αυτά αποκτούν τη διαστροφή και συνεχίζουν μετά, χωρίς το κύκλωμα, και αυτοεκδίδονται.

Η γνώση δεν είναι δύναμη!

Για τον τρόπο αντιμετώπισης, που, με τη γνωστή του ανησυχία, διατύπωσε ο δημοσιογράφος, ώστε «σε ένα χρόνο, να μη συζητείται το φοβερό αυτό φαινόμενο» ο κ. Καθηγητής απάντησε:

«Εγώ έχω τις γνώσεις... Άλλοι έχουν τη δύναμη! Εάν αυτοί ενδιαφερθούν - παρ' όλο ότι θα ενοχλήσουν κάποιους ψηφοφόρους τους! -, θα διαθέσουν κάποιους πόρους και θα μπορέσει ν' αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της Π.Π...»

Ώστε οι γνώσεις δεν είναι δύναμη! Πράγματι όπως έλεγε και ο Πλάτων **«Επιστήμη, χωριζόμενη Αρετής, πανουργία γίνεται»**. Αρετή όμως σημαίνει τη σύνθεση των επί μέρους αρετών – Γνώση, Ελευθερία, Ειλικρίνεια, Μετριοφροσύνη, Θάρρος, Δημιουργία, Αγωνιστικότητα,... Αλλά πανουργία είναι στην εποχή μας και «ο πειρασμός της αθωότητας» - του Πασκάλ Μπρυκνέρ! Έχω την ειδικότητα, τις γνώσεις, τον τίτλο του Καθηγητή, αλλά αυτά είναι... σοφία για τους άλλους! Ας τα εφαρμόσουν οι άλλοι. Εγώ στα δύσκολα «νίπνω τας χείρας μου». Ο Λόγος όμως χωρίς την Πράξη είναι αδειανός.

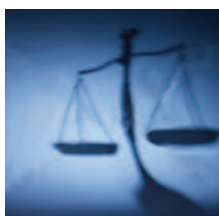

Φωτισμός για τη λύση

Κάποιες σκέψεις θα ήταν αναγκαίο να κατατεθούν. Με τη βεβαιότητα ότι το πρόβλημα δεν θα λυθεί. Μάλλον όμως θα φωτιστεί από μian άλλη σκοπιά και ίσως οδηγηθούμε στο δρόμο για τη λύση και άλλων προβλημάτων μας.

Να θυμηθούμε, πριν από όλα, τις τόσες ανοιχτές πληγές που από παντού μας ζώνουν, που χαίνουν ανοιχτές, δεκαετίες τώρα, και κακοφορμίζουν, απ' το κακό στο χειρότερο, ενώ, παράλληλα, οι πολιτικοί και λόγους βγάζουν, στη βουλή και στην ΤV, και νόμους ψηφίζουν και επιτροπές φτιάχνουν και άρθρα γράφουν και συνεντεύξεις δίνουν και προϋπολογισμούς συντάσσουν και δισεκατομμύρια άφθονα διαθέτουν - που... πάντα είναι λίγα!

Παραπομπή στους πολιτικούς!

Είτε στον τομέα της Κοινωνικής Πρόνοιας και στις Ασφαλίσεις - όπου και το δήθεν ΕΣΥ-, είτε στην Δικαιοσύνη και τις Φυλακές, είτε στην Παιδεία, είτε στα Ναρκωτικά, είτε στη Δημόσια Διοίκηση και τα Δημόσια Έργα, είτε στην προστασία των δασών, είτε στην Αστυνομία, είτε στα Εθνικά μας Θέματα και τον Πολιτισμό, εφαρμόσουμε τα πιο πάνω, την ίδια άθλια εικόνα έχουμε. Παραπέμπουμε λοιπόν και την Π.Π. στους πολιτικούς!

Το τραγικό είναι ότι, όχι μόνο ο κ. Καθηγητής, αλλά οι πλείστοι όσοι της πνευματικής ηγεσίας μας, εκεί παραπέμπουν -στους πολιτικούς! Οι οποίοι, γιατί να τους δυσαρεστήσουν; - κάνουν ότι αποδέχονται την ευθύνη! Ότι, τάχα, μπορούν και θέλουν και θα πράξουν! Έτσι, άλλωστε, έχουν και δικαιολογούν περισσότερα προνόμια και μεγαλύτερες απολαβές..Κι από συνέπεια;!..

Περιχαρακωμένη η ειδικότητα, η αρμοδιότητα- μαζί και η ευθύνη!

«Εγώ είπα, έγραφα κι ελάλησα, έκανα το καθήκον μου - τα άλλα είναι «άλλου παπά Ευαγγέλιο...». Ένας Λυκείαρχης της Άνω Γλυφάδας δήλωνε στο Σύλλογο Γονέων περήφανα:

«- Εγώ είμαι δημόσιος υπάλληλος. Δεν έχω γνώμη για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση. Είμαι εδώ για να εφαρμόζω τους νόμους!». Σωστά! Ποιος του είπε να μην τους εφαρμόζει; Αλλά οι νόμοι είναι τέλειοι; Δεν συζητούνται από τους επαΐοντες - με επιχειρήματα συν και πλην, υπέρ και κατά; Και απαγορεύονται οι τεκμηριωμένες προτάσεις και τα επιστημονικά υπομνήματα; Απουσιάζουν οι ειδικοί από τον υπεύθυνο διάλογο της Δημοκρατίας και - τρεμαλέοι!- παραπέμπουν στους δημοσιογράφους, στους πολιτικούς, στους συνδικαλιστές και στα κάποια δισεκατομμύρια, που διαπιστώνουμε κάθε τόσο, ότι δεν λύνουν, απλά διαιωνίζουν τα προβλήματά μας; Παραπέμπουν στις κομματικές σκοπιμότητες, στα συνθήματα και στο πεζοδρόμιο;

Ο υπ' αριθμόν ένα κίνδυνος ή μάλλον η βασική αιτία του κακού μήπως είναι αυτή η περιχαρακωμένη ευθύνη της κάθε είδους πνευματικής ηγεσίας, που, έτσι, μόνο κατ' όνομα ή κατ' ευφημισμόν λέγεται «πνευματική», ενώ δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια επαγγελματική τάξη -Ακαδημαϊκή, Πανεπιστημιακή, Θρησκευτική, Καλλιτεχνική, Δικαστική, Λογοτεχνική, Εκκλησιαστική, Εκπαιδευτική, Δημοσιοϋπαλληλική, Δημοσιογραφική, Κοινοβουλευτική...

Του ύψους ή του βάθους;

Δηλαδή, θα αντέτεινε ο -έξυπνος ιδίως- Έλληνας, τι προτείνετε; Ν' αφήσουν οι Καθηγητές τις Έδρες, τις Επιστήμες και τις Έρευνες, και να κατέβουν στο πεζοδρόμιο;

Αλλά αυτά τα διλήμματα - επιχειρήματα, του ύψους ή του βάθους, που επιστρατεύουν κάθε λογής ευθυνόφοβοι, βολεψίες ή σκοπιμοθήρες, μπορούν να απαντηθούν κι από μια.. καμήλα! Που όταν την ρώτησαν αν προτιμάει την ανηφόρα ή την κατηφόρα απάντησε: «Καλά, χάθηκε το ίσιωμα;».

Ο Δαυίδ-Σάρκλιφ και ο Γολιάθ-Κατεστημένο των ΗΠΑ

Εμείς όμως, εκτός από την καμήλα, θα θυμηθούμε και τον καθηγητή Ουίλλιαμ Σάρκλιφ - πυρηνικό ερευνητή στο Χάρβαρντ...Επρόκειτο για το ήδη κατασκευασμένο - και υπό τελειοποίηση - από την «Boeing» υπερηχητικό «Super Sonic Transport» (S.S.T). Ήδη είχαν διατεθεί από την Κυβέρνηση - με έγκριση της βουλής - 11 εκατομμύρια δολάρια και χρειάζονταν ακόμα κάποια εκατομμύρια για την ολοκλήρωσή του. Ήταν ορατή μάλιστα η σχετική υπογραφή έγκρισης. Τότε ήταν που ο Σάρκλιφ είχε ενημερωθεί σχετικά και, μελετώντας, επείσθη για το όλο πρόβλημα των επιπτώσεων του υπερηχητικού αεροσκάφους στο περιβάλλον αλλά και άμεσα σε ζώα κι ανθρώπους... Και πήρε την απόφασή

του! Παρ' όλο που έπρεπε να τα βάλει με τον κολοσσό της «Boeing» - μαζί και με **όλο το κρατικό κατεστημένο** και τα συμφέροντά του: Στρατηγοί, γερουσιαστές, σύμβουλοι υπουργών, ανώτεροι υπάλληλοι της «Ομοσπονδιακής Αεροπορικής Διοίκησης», αρχηγοί των τραστ και ο Πρόεδρος Νίξον! Από κοντά έπρεπε να καταπολεμήσει το διάχυτο πλέον και στην κοινή γνώμη «**αίσθημα υπεροχής και γοήτρου**». Αλλά και «**τη χαρά της τεχνικής δημιουργίας**» των ειδικών επιστημόνων σχεδιασμού και κατασκευής αυτού του πρωτοφα-

νούς δημιουργήματος - σταθμού στις αερομεταφορές, μια και, εκτός των άλλων, θα κάλυπτε σε δυόμισι ώρες την απόσταση Ευρώπης - Αμερικής!

Αγωνιστικότητα με σύστημα και προοπτική

Ο Σάρκλιφ επιστράτευσε μελέτες, παρατηρήσεις και μαρτυρίες, ειδικούς επιστήμονες που έκαναν ομιλίες, έδιναν συνεντεύξεις και έκαναν σχετικές δημοσιεύσεις για να αφυπνίσει την κοινή γνώμη αλλά και κάποιους καλοπροαίρετους ειδικούς σε καίριες θέσεις. Τη μάχη, στην αρχή, ξεκίνησε με την οικογένειά του, μετά με το «Σύνδεσμο πολιτών κατά της υπερηχητικής εξόρμησης», που ίδρυσε επί τούτου και που διηύθυνε από το ξύλινο σπίτι του. Και τα κατάφερε! Νίκησε όλο το κρατικό κατεστημένο αλλά και την αδράνεια του κοινού και τον εγωκεντρισμό κι ανευθυνότητα των ταλαντούχων ειδικών επιστημόνων, που, γ'αυτούς μπροστά στη «χαρά του τεχνικού επιτεύγματός τους» δεν υπήρχε τίποτα άλλο!

Διπλή επιτυχία!

Και πέτυχε ο Σάρκλιφ την ματαίωση του S.S.T. αλλά και κάτι ακόμα πιο μεγάλο, μια και αφορούσε στο μέλλον. Ο νόμος της «**Τεχνολογικής Εκτίμησης**» (T.A. Technology Assessment) σχεδιάστηκε από το γεροισιαστή Εμίλιο Νταντάριο, νομικό και οικονομολόγο, και φυσικά, συνάντησε τεράστιες αντιδράσεις των βιομηχάνων. Αυτοί με τη νοοτροπία της απεριόριστης και αδίστακτης, χωρίς μέτρο και υπολογισμό των συνεπειών, τεχνικής ανάπτυξης, έβλεπαν τις φιλοδοξίες και τα κέρδη τους να περιορίζονται. Θεώρησαν την «Technology Assessment» ως αναστολή της τεχνολογίας - και προπαγάνδισαν την ιδέα του S.S.T., που το χρηματοδότησαν. Με τη νίκη του Σάρκλιφ, και οι αγώνες του Νταντάριο τελικά δικαιώθηκαν. Η «Τεχνολογική Εκτίμηση» έγινε νόμος στην Αμερική το 1973!¹

Για να φέρει αποτέλεσμα!

Αυτό το σύγχρονο Έπος **σε καιρούς ειρηνικούς** - αδράνειας και εφησυχασμού- γράφτηκε από έναν Άνθρωπο -Αγωνιστή με Ψυχή. Δεν περιορίστηκε στις έρευνές του, σε κάποιες διακηρύξεις ή συνεντεύξεις αλλά αγωνίστηκε ολόπλευρα, άμεσα, πρακτικά, συνεργαζόμενος και αξιοποιώντας τον κάθε έτοιμο ή καλοπροαίρετο - κοιμώμενο ή παρακοιμώμενο... - για να φέρει αποτέλεσμα: Να μας γλιτώσει από το ΤΕΡΑΣ S.S.T και την εθελοδοουλία στην τεχνοκρατία. Και όχι για να προβληθεί ή δοξασθεί, όπως θα έκαναν πολλοί μοντέρνοι εξυπνάκηδες, που, βέβαια, συμβιβάζονται στα μέσα του δρόμου, χωρίς τίποτα να διορθώνεται..., μια και αλλού στόχευαν!

Ο Σάρκλιφ, μακριά από την αυτάρκεια της έδρας, την ύπνωση της Τ.Υ. και το... ιδανικό της σύνταξης - «για να πάει να πεθάνει!» - , μας δίνει ένα πρότυπο σύγχρονο κι εφαρμοσμένο σε πλήθος, πολύ πιο εύκολων ίσως ή απλών περιπτώσεων, που όμως θέλουν, εκτός από τις γνώσεις, Ψυχή! Κι ακόμα: Οργάνωση, Πνεύμα Συνεργασίας, Αφιέρωση, Επιμονή, Διακινδύνευση, Ευθύνη...

Αυτά από την μεγάλη αμαρτωλή, την Αμερική, της οποίας τα αρνητικά πρόθυμα αντιγράφουμε και κατηγορούμε, ενώ τα θετικά συστηματικά κι επίμονα αγνοούμε...αντί από αυτά να εμπνεόμαστε..

Ποιος μίλησε για το **σοφομώρον και τον εγωκεντρισμό** του Έλληνα;²

Π. Δ. ΡΟΖΑΚΗΣ

Μηχανολόγος - Ηλεκτρολόγος Ε.Μ.Π

¹ Robert Young, «Ο άνθρωπος της χιλιετηρίδας»

² Δικαστής Ν. Kelly βραβευθείς σε διαγωνισμό για τον καλύτερο χαρακτηρισμό ενός λαού. Αναφέρεται και στην ιστορία Βακαλόπουλου.